

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4890/98

בפני: כבוד המשנה לנשיא ש' לוי
כבוד השופט י' טירקל
כבוד השופט מ' אילן

המערער: חרבי מזערו

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דין בית המשפט המחוזי
בירושלים מיום 18.6.98 בת.פ. 205/96
שניתן על ידי כבוד השופטת פרוקצ'ה

תאריך הישיבה: יג באדר תשנ"ט (1.3.99)

בשם המערער: עו"ד אברהמים אבו גוש

בשם המשיב: עו"ד נעמי כץ

פסק-דין

המערער הורשע במעשי עבירה של חטיפה לשם חבלה, חבלה בכוונה מחמירה וקשירת קשר לביצוע פשע, ונדון ל-30 חדשי מאסר בפועל (בניכוי 12 ימי מעצר) ו-18 חדשי מאסר על תנאי. הוא מערער לפנינו על הרשעתו ועל חומרת עונשו.

לפי ממצאי העובדות שנקבעו בבית המשפט המחוזי, חטפו המערער ואחרים, ובכללם וליד מזערו, את המתלונן (על רקע טענה שהמתלונן מחזר אחרי אשת המערער) במכוניתו של המערער, הסיעוהו למקום כלשהו, התיזו עליו גז מדמיע, קשרו את עיניו ואת ידיה. הפליאו בו את מכותיהם וגרמו לו נזקים חמורים אחרים.

הרשעתו של המערער סבה בעיקרה על דברי עדותם של ואליד ושל המתלונן במשטרה, שהשופטת המלומדת ראתה לקבלם כראיה על יסוד סעיף 10א לפקודת הראיות ועל חוסר המהימנות שהיא יחסה לעדותו של המערער. השופטת המלומדת סמכה גם על ה"עטווה" שנערכה בין הנוגעים בדבר, אך גב' כץ בשם המדינה הסכימה שלא ניתן היה לסמוך על האמור בה לאחר שהיא הוגשה כראיה רק למטרה מוגבלת. יהיה הדבר אשר יהיה אנו סבורים שהיה די גם בחומר הראיות האחר כדי להרשיע את המערער. לפיכך אנו דוחים את הערעור על ההרשעה.

גם העונש שהושת על המערער אינו חמור כדי הצדקת התערבותנו, הן כשלעצמו והן בהשוואה לעונשו של ואליד.

הערעור נדחה.

ניתן היום יג באדר תשנ"ט (1.3.99).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיא

העתק מתאים למקור
שמריהו כהן - מזכיר ראשי
B02.98048900